

పుస్తక ప్రియులకు మహాదవకాశం

కథా సంపుటాలు - సంకలనాలు	రచయిత	అసలు ధర	తగ్గింపు ధర
1. రసీకరాజ తగువారము కామా?	వసుంధర	... రు. 72-00	రు. 60-00
2. కథామహల్ - (1999)	37 మంది రచయితలు	... రు. 116-00	రు. 95-00
3. నేనూ-చీకటి (నవల)	కాశీభట్ల వేణుగోపాల్	... రు. 40-00	రు. 30-00
4. కాశీభట్ల వేణుగోపాల్ కథలు	కాశీభట్ల వేణుగోపాల్	... రు. 50-00	రు. 40-00
5. కథామహల్ - 2001	20 మంది రచయితలు	... రు. 80-00	రు. 70-00
6. బ్రెయిన్ డ్రెయిన్ (అను) అమెరికా మజిలీ కథలు	కవన శర్మ	... రు. 75-00	రు. 60-00
7. కథామహల్ - 2002	38 మంది రచయితలు	... రు. 116-00	రు. 95-00
8. 'రచన' కార్టూన్లు	79 మంది కార్టూనిస్టులు	... రు. 40-00	రు. 30-00
9. డా॥ చిత్తర్వు మధు కథలు	డా॥ చిత్తర్వు మధు	... రు. 50-00	రు. 40-00
10. దిగంతం (నవల)	కాశీభట్ల వేణుగోపాల్	... రు. 40-00	రు. 30-00
11. మంచుపూవు (నవల)	కాశీభట్ల వేణుగోపాల్	... రు. 40-00	రు. 30-00
12. చిరునవ్వు వెల ఎంత? (హాస్య కథలు)	వసుంధర	... రు. 150-00	రు. 130-00
13. గణిత విశారద (చిన్నపిల్లల నవల)	అవసరాల రామకృష్ణారావు	... రు. 40-00	రు. 30-00
14. హంసగీతం (చారిత్రాత్మక నవల)	వివినమూర్తి	... రు. 100-00	రు. 80-00
15. ఈతరం స్త్రీ (నవల)	అర్పాద్	... రు. 80-00	రు. 70-00
16. కథావాహిని - 2003	32 మంది రచయితలు	... రు. 100-00	రు. 80-00
17. తపన (నవల) (రెండవ ముద్రణ)	కాశీభట్ల వేణుగోపాల్	... రు. 60-00	రు. 50-00
18. బంగారు రోజులు (నవల)	కవనశర్మ	... రు. 40-00	రు. 30-00
19. నివేదన (కావ్యం) (రెండవ ముద్రణ)	రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్	... రు. 30-00	రు. 25-00
20. ఇరాక్ డైరీ	కవనశర్మ	... రు. 40-00	రు. 30-00
21. శ్రీరాముని దయచేతను.. (నవల)	వసుంధర	... రు. 100-00	రు. 80-00
22. కథావాహిని - 2004	34 మంది రచయితలు	... రు. 100-00	రు. 80-00
23. పసిడి మనసులు	జి. జానకీశాస్త్రి	... రు. 50-00	రు. 40-00
24. వెన్నెల కురిసిన రాత్రి	అక్కినపల్లి సుబ్బారావు	... రు. 80-00	రు. 70-00
25. కథ కంచికి....	ఎం.ఎస్. ప్రకాశరావు	... రు. 50-00	రు. 40-00
26. కలకాలం నిలిచేది	తటవర్తి రామచంద్రారావు	... రు. 150-00	రు. 130-00
27. కథావాహిని - 2005	30 మంది రచయితలు	... రు. 100-00	రు. 80-00
28. అర్ధానుస్మారం	ఎన్. తారక రామారావు	... రు. 150-00	రు. 130-00
29. 'రచన' అనువాద కథలు	30 మంది రచయితలు	... రు. 150-00	రు. 130-00
30. 'రచన' అనువాద నవలలు	ముగ్గురు రచయితలు	... రు. 150-00	రు. 130-00
31. సాలెగూడు www.utopia.com (నవల)	డా॥ చిత్తర్వు మధు	... రు. 50-00	రు. 40-00
32. రమణీయం	అనామకుడు	... రు. 50-00	రు. 40-00
33. కథావాహిని - 2006	27 మంది రచయితలు	... రు. 100-00	రు. 80-00
34. కథాప్రహేళిక కథలు	వివిన మూర్తి	... రు. 100-00	రు. 80-00
35. బంధం	ఆర్పాద్ కథలు	... రు. 150-00	రు. 130-00
36. ఔనా...!	డా॥ చిత్తర్వు మధు	... రు. 80-00	రు. 70-00
37. చంద్ర కార్టూన్లు	చంద్ర	... రు. 120-00	రు. 100-00
38. విలువల వెల ఎంత?	ఎలక్ట్రాన్	... రు. 150-00	రు. 130-00
39. ఐసిసియు (నవల)	డా॥ చిత్తర్వు మధు	... రు. 100-00	రు. 80-00
40. శీలమా అది ఏమి?	అనామకుడు	... రు. 100-00	రు. 80-00
41. ఘోష	కాశీభట్ల వేణుగోపాల్	... రు. 50-00	రు. 40-00
42. శంఖారావం	తురగా జయశ్యామల	... రు. 80-00	రు. 70-00
43. వీరవిక్రమార్కము (అను)బొమ్మలు చెప్పిన కథలు	పాలెపు బుచ్చిరాజు	... రు. 80-00	రు. 70-00
44. తెలుగు నాటక సాహిత్యం - హాస్య రస పోషణ	ఎన్. తారక రామారావు	... రు. 150-00	రు. 130-00
45. నాకూ విశ్రాంతి కావాలి!	వి. రామలక్ష్మి	... రు. 100-00	రు. 80-00
46. మీరు దొంగ కాదా మాస్టారూ!	కనుమూరి (కోడూరి) పద్మిని	... రు. 50-00	రు. 40-00
47. ముళ్ళ కుర్చీలు	ఎలక్ట్రాన్	... రు. 50-00	రు. 40-00
48. బై...బై... పాలోనియా! (నవల)	డా॥ చిత్తర్వు మధు	... రు. 130-00	రు. 110-00
49. కథావాహిని - 2007	26 మంది రచయితలు	... రు. 130-00	రు. 110-00

A
SERVICE
ORIENTED
INSTITUTION
ADMINISTRATED
BY
Y.V.S.R.S. SAI

మీకు కావలసిన పుస్తకాలను ఉదహరిస్తూ, వాటి ఖరీదుకు సరిపడా సొమ్మును ఎమ్.ఓ/డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా పంపితే, ఖర్చులు భరించి పోస్టులో కోరిన పుస్తకాలు పంపబడగలవు. రిజిస్టర్డ్ పోస్టులో పొందగోరిన వారు ప్రతి ఒక్క ఆర్డరుకు రూ. 17/- అదనంగా పంపాలి. V.P.P. పద్ధతి లేదు. DD to be drawn in favour of "VAHINI BOOK TRUST" payable at "Hyderabad".

19286/3 రిజిస్టర్డ్ హైదరాబద్ 500044

సంపుటి : 7
సంచిక : 6
సెప్టెంబర్ : 2007

178

పేజీలు : 100
వెల : రూ. 20/-

ఘనాచార్యులు : శ్రీ గణనాథుడు చిత్రకారుడు : అలనాటి నటుడు 'విశ్వం'

చిరునామా: 1-9-286/3, విద్యానగర్ (రాంనగర్ గుండు దగ్గర), హైదరాబాద్-500044. ఫోన్:(ఆ):27071500 (ఇ): 27077599
email : rachanapatrika@hotmail.com, rachanapatrika@gmail.com www.rachana.net

సంపాదకీయం..... 5

కథలు

కలో! వైష్ణవ మాయో!	- బి.వి. రమణరావు	12
అనగనగా ఒక మంచి కథ (లేదా) రెండు మంచి కథలు :		
మిసెస్ కైలాసం (ఎన్.జి.ఓ.)		19
రైల్వే మిసెస్ కైలాసం		28
	- వాసిరెడ్డి సీతాదేవి	
వైసు షాపు వేదాంతం	- జి.సి.జివి	41
కథాపీఠం కథ :: రెండు కన్నీటి బొట్లు		50
	- పెయ్యేటి రంగారావు	
నిమ్మి	- అయ్యగారి శ్రీనివాసరావు	58
దృశ్యకావ్యం	- టి.ఎస్.ఎ. కృష్ణమూర్తి	61
చెదరని స్మృతి	- చావా శివకోటి	69
నగరళం	- జొన్నవిత్తుల శ్రీరామచంద్రమూర్తి	75
కథాప్రహేళిక కథ :: డాడీ, ఎందుకు చేశావ్ ఈ పని?		93
	- ఎన్.ఎన్.వి.రమణరావు	

ప్రత్యేక రచన

డా॥ వాసిరెడ్డి సీతాదేవితో నా పరిచయం
- విజయలక్ష్మి రామకృష్ణన్ 24

శిల్పకళలు

ఉత్తర రచన 6
పజిలింగ్ పజిల్ 8
నిర్వహణ : సత్యం మందపాటి
సాహితీ వైద్యం - వసుంధర 81

సీరియల్ రచనలు

కలలు కాజేయకు... - శ్రీఉదయిని 35
ఆ తోటలో ఆరాధనాలయం - వసుంధర 44
గ్లేషియర్ - డా॥ మంధా భానుమతి 88

అక్కడక్కడక్కడా

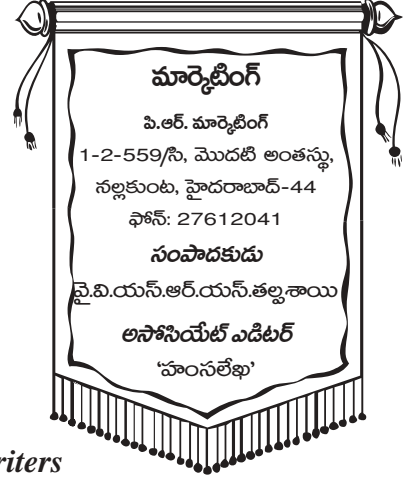
కార్టూన్లు

వచ్చేసంచికలో.....

ప్రత్యేక రచన :: శిల్పకళ : చెళ్ళపిళ్ళ మూర్తి

కథకులు :

జాన్సన్ చోరగుడి; సుధారమ; శారద; ఎమ్. సుగుణారావు; కాకానిచక్రపాణి;
వెల్దేరు చంద్రశేఖర్; ఇచ్ఛాపురపు రామచంద్రం తదితరులు

The Only Magazine Administered by Writers

స్వంత ఇంటికి తగిన పేరు నిర్ణయించుకోవడం ఒక కళ. తమ యింటి పేరు యింటికి పెట్టుకోవడం ఒక పద్ధతి. అలాగే తమ జన్మనక్షత్రాలకి సరిపోయేటట్లు పేర్లు నిర్ణయించుకోవడం మరొక పద్ధతి. ఇట్లదైవం పేరు పెట్టుకోవడం ఇంకో పద్ధతి. వీటన్నింటికీ భిన్నంగా పాఠకాభిమానులు అభిమానంతో పిల్చుకునే పేరును తన యింటికి పెట్టుకున్న విదుషీమణి డా॥ వాసిరెడ్డి సీతాదేవి - ఆవిడ యింటిపేరు 'విదుషీ విల్లా'.

రాముడు లేని సీత సీతాదేవిగారని చాలామంది అభిమానంగానూ, కొంత వేదనతోనూ అంటూండడం కద్దు. ఆవిడ నవలా రచయిత్రిగా సుప్రసిద్ధులన్నది అందరికీ తెలిసిన విషయమే - కథారచయిత్రిగా కన్నా! 'మరీచిక', 'మట్టిమనిషి' నవలలు ఆవిడకి ఎనలేని ఖ్యాతి తెచ్చిపెట్టాయన్నది జగద్విదితం.

చాలా కథలు రాసిన ఆవిడ చాలా కాలం నవలా రచనకే అంకితమైపోయారు. దాదాపు ఇరవయ్యేళ్ళ విరామం తర్వాత మళ్ళీ కథ రాసి 'రచన'కు పంపుతూ, 'అలవాటు తప్పింది. ఎలా వుంటుందో చూడండి. బాలేకపోతే వెయ్యొద్దు' అన్నారు. అదీ ఆవిడ సంస్కారం, సంయమనం. ఆ కథ - 'అసిధార'- సెప్టెంబర్ 2005 'రచన'లో ప్రచురితం.

మళ్ళీ మొన్న జనవరిలో ఆవిడ, 'మళ్ళీ మరో కథ రాస్తున్నాను. 'రచన'లో ప్రచురించడానికి వీలవుతుందేమో చూద్దురుగాని' అన్నారు. కానీ ఆ కథ పూర్తి చేయకుండానే తెలుగు పాఠకలోకం నుండి శాశ్వతంగా శెలవు తీసుకున్నారు.

సంకల్పితంగానో, అసంకల్పితంగానో సీతాదేవిగారు ఒకే సంవత్సరంలో సీక్వెల్ కథలు రాశారు. దేనికది విడి కథగానే ఉన్నా రెండూ ఒకేసారి చదివితే ఒకటే కథగా అనిపిస్తుంది. ఆ రెండూ ఈ సంచికలో పునఃప్రచురిస్తున్నాము. ఇలాంటి విలక్షణ కథాప్రయోగం మరెవరైనా చేశారా అన్నది ప్రశ్నార్థకం!

విదుషీమణి డా॥ వాసిరెడ్డి సీతాదేవిగారి దివ్యస్మృతికి ఈ సంచికను అంకితం చేస్తూ....

gaw
178

ఈ పత్రిక మీది! మీ అభిరుచుల మేరకు పత్రికను రూపొందించడం మా వంతు!! అభిమానించి ఆదరించడం మీ వంతు!!!

సలీం చెప్పున్న సీక్వెల్ కథలు

రాణీగారి కథలు

దీపావళి సంచికలో ప్రారంభం

చందోదారులు కంటే!

కొంత సొమ్ము ఆదా చెయ్యండి!

12 సంచికలకు :: రు. 216 మాత్రమే!
(రు. 24 ఆదా!)

24 సంచికలకు :: రు. 408 మాత్రమే!
(రు. 72 ఆదా!)

36 సంచికలకు :: రు. 612 మాత్రమే!
(రు. 108 ఆదా!)

48 సంచికలకు :: రు. 816 మాత్రమే!
(రు. 144 ఆదా!)

60 సంచికలకు :: రు. 1020 మాత్రమే!
(రు. 180 ఆదా!)

100 సంచికలకు :: రు. 1500 మాత్రమే!
(రు. 500 ఆదా!)

జీవిత చందా : రు. 6000 మాత్రమే!

విదేశీ చందా వివరాలు:

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా

12 సంచికలకు

US \$ 54 (or) equivalent Ind. Rupees (US \$ 18 ఆదా!)

60 సంచికలకు

US \$ 250 (or) equivalent Ind. Rupees (US \$ 110 ఆదా!)

జీవిత చందా : US \$ 400 (or) equivalent Ind. Rupees

గమనిక : విదేశీ చందాదారులు తమ చందాను రూపాయలలో కూడా చెల్లించవచ్చును.

చందో కౌపను

(కొత్త / బహుమతి / పొడిగింపు చందా)

పేరు :

పత్రిక పంపవలసిన

పూర్తి చిరునామా :

ఫోన్ నెం. :

పిన్

Sub. Code No.

Amount Rs.....

D.D/Cheque/M.O. No : Date.....

To be drawn in favour of "RACHANA" payable at
HYDERABAD. For outstation cheques please add Rs.
50/- (for amounts upto Rs. 1000/-) and Rs.**65/-** (for amounts
above Rs. 1000/-) towards Bank collection charges.

Receipt No. :

Date :

Signature

171

1-9-286/3,

విద్యానగర్,

హైదరాబాద్ - 500 044

Your e-mail ID :

ఈ కథ రచన

జూలై 2007 సంచికలో మీరు ప్రచురించిన “వైరాగ్య ప్రసక్తి” చదివాను. ఒకప్పటి ప్రఖ్యాత రచయిత కవులు కవికొండల వేంకటరావు కథను నడిపించిన తీరు బాగుంది. మనుషుల్లో పైకి కనబడని బలహీనతలు ఎలా వుంటాయో సూచన మాత్రంగా చెప్పారు. కథ ప్రచురించిన మీకు ధన్యవాదాలు.

- భూషి కృష్ణదాసు (హైదరాబాద్)

ఈ నెల సంచికలోని “అందమైన వువ్వ”, “నా లో వెలుగు” రెండు కథలు కూడా మంచి సందేశాన్ని ఇచ్చాయి. జీవితం వెలుగును చాటి చెప్పాయి. మంచి శిల్పాన్ని కలిగి ఆలోచింప చేసేవిగా వున్నాయి. ఇలాంటి మంచి కథలు ప్రచురించినందుకు కృతజ్ఞతలు. ముందుమాటలో నిబద్ధత లేని రచయిత గురించి వ్రాసారు. ఇలాంటి వాటి మూలంగా పత్రికకు కలిగే నష్టం అపారం. ఈ విషయం రచయితలు అందరూ గ్రహిస్తే బాగుంటుంది. తొందరపాటుతనం వుండకూడదు. ఈ విషయాన్ని మీరు సూటిగా చెప్పి మంచి పని చేశారు. దీనిని చదివి కొంతమంది రచయితలు మారినా పత్రికలకు మంచి పనిని చేసినవారవుతారు.

- గ్రంథి సత్య సుబ్బారావు (అలంబాడి మైన్స్)

జూలై ‘రచన’ మాకు రచనామృతం కురిపించింది. మంచి మంచి కథానవలికలతో సాహిత్య ధగధగలతో నవనవలాడే ‘రచన’ అంటే ఎంతో ప్రీతి. ఎన్ని చదివినా ‘రచన’ చదివిన సాటి రాదు. ముఖ్యంగా నాకు ముదిగొండ శివకౌముదిగారి ‘సముద్రం’ కథ, ఆకెళ్ల శివప్రసాద్ గారి ‘ఓదార్చే శక్తి’ అనే కథ బాగా ఆకట్టుకున్నాయి. ‘సముద్రం’లో అస్థిత్వాల గూర్చి రచయిత్రి అర్థవంతంగా, లోతుగా వర్ణించారు. అస్థిత్వ వేదన నుండి అస్థిత్వ పోరాటం, అస్థిత్వ నిరూపణ ఆనాటి నుండి సృజనాత్మకత రావడం వంటి లోతైన భావన భావావ్యక్తికంగా ఉంది. విదేశీ అనాగరికాలు పల్లెల్లోకి చొరబడుతున్న తీరు తెన్నులను చూపించారు. సముద్రంపై మరపడవల దాడుల వల్ల చేతి వుత్తుల వారికి పనులు కరువయి వలస పక్షులై పొట్ట చేతపట్టుకుపోతున్న తీరు, సముద్రాన్ని మనిషి అస్థిత్వంతో పోల్చిన రచయిత్రి చాతురత, ఆమె అంతరంగిక ఆలోచనలు ‘సముద్రం’ కథలో పొందడం బహు కొనియాడాలని

ఈ ఉత్తర రాయబారం. ఒక మంచి కనువిప్పైన కథ చదివామన్న భావన ‘రచన’ ద్వారా కలగడం మా అదృష్టమే. కార్టూన్లన్నీ బాగా నవ్వించాయి. రాబోవు సంచిక మరెన్ని సాహితీ భాండారాలు మా కోసం మోసుకొస్తుందోనని మాలో సాహితీ కుతూహలం.

- కలియుగంలో హుమాయున్ సంఘ్ (గోపాల్ పేట్)

తెలుగు ప్రాచీనత గురించి వాగాడంబరమేగానీ క్రియ శూన్యం. దేశం (యెలా) పురోగమించిందో ‘అమెరికామెడీ కబుర్ల’లో చిట్టెన్ రాజుగారు చురుక్కు - చమక్కులు చూపించారు. ‘రచన’ మాత్రం తెలుగు ప్రాచీనతని గుర్తించి, గత సంచికలలో శతక సాహిత్యమూ, యీ జూన్ సంచికలో గర్భ కవిత్వం గురించి వ్యాసమూ అందించి తన క్రియాశీలతని నిరూపించింది.

శంకరుడు రుద్రకోటీశ్వరుడు. ఆ రుద్ర కోటీశ్వరుడు పొదిగిన కోట్లని ప్రత్యేక వ్యాసం కరోడ్వతిలో చక్కగా కోటి గణితంగా చెప్పారు.

కథలలో ‘ఆకాశానికి గుంజలు’ హృదయానికి హత్తుకునేలా వుంది. చివరలో స్వాతి తల్లిని పూరడించే వాక్యాలు కథకి హైలైట్ (కాంతిశిఖరం)

- ఆర్. గౌరీపతిశాస్త్రి (విశాఖ)

జూలై నెల ‘రచన’లో మీరు ప్రచురించిన యార్లగడ్డ బాలగంగా ధరరావుగారి ‘కూనాయి రేగడి’ కథ చదివి ముగ్ధుణ్ణయ్యాను. ఈ మధ్యకాలంలో ఏ పత్రికలోనూ, కథా సంకలనంలోనూ యింత మంచి కథ చదివిన గుర్తు లేదు. ఈ కథానికుని కథలు యింతవరకు వేరే ఏమీ చదివిన గుర్తు లేదు.

సామాజిక స్పృహ పేరుతో ఈ మధ్యన వెల్లువలా వస్తున్న దళితుల మీద అత్యాచారాలు, స్త్రీల మీద హింస, సెక్స్, క్రైమ్ కథలు చదివి చదివి విసుగెత్తిపోయిన మాలాంటి వుద్ధులకు ఈ కథ మంచి రిలీఫ్. కుటుంబరావుగారు, సుబ్బారామయ్యగార్ల లాంటి మనుషులు ఈ రోజుల్లో ఎక్కడా కాగడా పెట్టి వెదికినా పల్లెల్లో కాని, పట్టణాల్లో కానరారు. కాని 1930, 40ల్లో ఉండేవారని పోలాప్రగడ సత్యనారాయణగారి ‘ఆ రోజుల్లో’ పుస్తకం చదివితే తెలుస్తుంది.

కథని చదివితే కథకునికి మన ప్రాచ్య సాహిత్యం మీద మంచి పట్టు వున్నట్లు తెలుస్తుంది. పైగా వారికి వారికి పెద్దల పట్ల చదువు చెప్పిన గురువుల పట్ల ఉన్న భక్తి ప్రపత్తులు వెల్లడవుతాయి. ఉన్న విషయం సూటిగా చెప్పకుండా సర్దుగర్భంగా పాఠకుడి ఊహాశక్తికి వదిలెయ్యడంలో చాలా ప్రతిభ కనపరిచారు. వారికి నా హృదయ పూర్వక అభినందనాలు.

కథకుడి కథాసంకలనాలను వుంటే అవి ఎక్కడ దొరుకుతాయో దయచేసి వివరాలు తెలుపండి. తెప్పించుకొని చదువుతాను.

నా ఉత్తరాన్ని యథాతథంగా కాకపోయిన సంక్షిప్తంగానైనా ప్రచురిస్తే చాలా సంతోషిస్తాను. కథకునికి నా అభివందనలు వేరే ఏ విధంగా తెలియచెయ్యాలో నాకు తోచలేదు. సంపాదకులకు

ఉత్తరాలు వ్రాసే అలవాటు లేకపోయినా ఈ కథ చదివి సంతోషం పట్టలేక కలం పట్టాను.

- తాడిమేటి రాధాకృష్ణ (బెంగుళూరు)

జూన్ 2007లో 'కొండవాగులో బంతి' అనే 'ఇంగ్లీష్' కథ ప్రచురించారు. మధ్య మధ్యలో తెలుగు వాక్యాలు కూడా కనిపించాయి. చూడగానే తెలుగు కథ అని మాత్రం అనిపించదు. మూలా సుబ్రహ్మణ్యంగారు ఇంట్రస్టింగ్, ఏక్సిడెంట్ లాంటి పదాలు కూడా తెలుగులో వ్రాయలేకపోయారు.

అంతరించిపోతున్న తెలుగు భాషా పరిజ్ఞానాన్ని అద్దంలో చూపించినట్లయింది. పెద్ద పెద్ద పేరాగ్రాఫ్స్ ఇంగ్లీషులో వుంటే మా ఇంట్లో పెద్దవాళ్ళు పాపం అంత భాషా జ్ఞానం లేక ఇబ్బంది పడ్డారు. 'కొముది-రచన' పోటీలో ఈ కథకు ప్రోత్సాహక బహుమతి ఇచ్చి ఇటువంటి రచనలని ప్రోత్సహించడం ఆశ్చర్యంగా ఉండి ఈ ఉత్తరం వ్రాస్తున్నాను. ఎవర్నీ నొప్పించాలని కాదు! అర్థం కాక. క్రింద గ్లోసరీలో అర్థాలు ఇచ్చి ఉంటే బావుండేది. కొండవాగులో బంతి అంటే బాల్ అనా బంతి పువ్వు అనా?

- బలభద్రపాత్రుని రమణి (సికింద్రాబాద్)

యార్లగడ్డవారి 'కూనాయి రేగడి' కథ పరవశం కలిగించింది (రచన, జులై 2007). కథ పేరూ, మొదటి పేజీ కొంచెం ముళ్ళ దోసలాగా అనిపించింది. కానీ రెండోసారి చదివేప్పుడు ఆ భావన పోయింది. రెండో పేజీ నుంచి మొదటి సారి, మొదటి పేజీ నుండి రెండోసారి ఈనలు తీసిన చెఱకు గడ తిన్న అనుభూతినిచ్చింది. ఆ ఆనందపు తీవ్రత మెదడును దాటి మనసులో కూరుకోవడానికి కళ్ళు మూసుకుని అలా ఉండిపోయాను. సుమారు 30-35 సంవత్సరాల నాడు జమదగ్ని గారి 'అన్నదమ్ములు' కథ చదివాను. బహుశా 116లు అన్న సంకలనంలో గానీ లేదా మధురాంతకం వారి తొలి నాటి తెలుగు కథల సంకలనంలోగానీ అయి వుండాలి. దానిలో ఒక జత ఎద్దులు మనుష్యులంత ప్రాధాన్యం గల పాత్ర వహిస్తాయి. మళ్ళీ ఇన్నేళ్ళకు ఈ కథలో 'లక్ష్మాయి' అనే ఆబోతును అంత ప్రాధాన్యంగా చదివేను. పాత్రే కాక సంకేతం కూడా ననుకుంటా? కథలో ఉత్పన్నమైన సమస్యను పరిష్కరించిన తీరు ముదావహం. ఇంకా అధికంగా వ్రాయనేల. సారాంశం ఏమిటీ అంటే బెల్లం పరమన్నాం తినినట్లుగా ఉంది.

- కట్టుకోలు సుబ్బారెడ్డి (ఉయ్యూరు)

'ప్రత్యేక రచన' శీర్షికలో వస్తున్న రచనలు నిజంగా 'రచనకు ప్రత్యేకతను చేకూరుస్తున్నాయి. ఈ నెల (జులై 2007) 'ప్రత్యేక రచన' కవికొండలవారి అలనాటి కథ 'వైరాగ్య ప్రసక్తి' ఆనాటి కాలంలో విహారింపజేసింది!

కాకతాళీయంగా ప్రస్తావన కొచ్చిన 'ట్రంక్ బ్యాగ్ హత్య' ఆ రోజుల్లో మద్రాసు నుండి కలకత్తా వరకూ ఒక పెద్ద సంచలనం సృష్టించింది. ఇప్పుడంటే, రోజులు 'మూడు హత్యలూ - ఆరు రేపులూ'తో కామన్ అయిపోయాయి. అతి దారుణంగా జరిగిన

ఆనాటి మర్డర్ ని ప్రజలు కథలు కథలుగా చెప్పుకునేవారు. ఆ 'డ్యూబియస్ డిస్టింక్షన్' బరంపురానిదే! ఇక్కడే ఆ మర్డర్ జరిగింది కనుక!!

పాఠకుల ఎరుక కోసం ఆ మర్డర్ వృత్తాంతం క్లుప్తంగా తెలియ జేస్తున్నాను.

ఓ వ్యక్తిని ముక్కలు ముక్కలుగా నరికి ఓ ట్రంక్ పెట్టెలో పెట్టి రైలెక్కించేశారు. రైలు టెర్మినల్ స్టేషన్ 'పూరి'లో అన్ క్లెయిమ్డ్ లగేజ్ కనుగొన్న రైల్వే అధికారులు దానిలో శవం ఉండడం గమనించి పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశారు. కేసు నడిచింది. చివరకు ఆ హత్య బరంపురంలో జరిగిందని తేలింది. అయితే, దోషులు లోపాయికారిగా అధికార్లను కొనేసి (ఆ రోజుల్లోనే ఈ వ్యాధి ఉందన్న మాట!) కేసుని క్లోజు చేయించేశారు. అయితే, ఒక దినపత్రిక (హిందూ అనుకుంటా) వారి దురాగతాల్ని కథలు కథలుగా పత్రికలో ధారావాహికంగా రాయడంతో కేసంతా తిరగతోడబడింది. హంతకులకు శిక్ష పడింది. క్లుప్తంగా 'ట్రంక్ మర్డర్' కథ ఇదీ!

- ఎమ్మెస్సీ గంగరాజు (బరంపురం)

రావిశాస్త్రీయం

యారాడ కొండ క్రింద

యిస్సాపుట్లం వూరు

ఆ వూర్లో విశ్వనాథశాస్త్రికి మంచి పేరు

విశ్వనాథశాస్త్రితో రావిశాస్త్రి అని మరో పేరు

ఆయన కాయనే సాటి

'రచన'లో ఆయన ఈనాటికీ మేటి ఘనాపారి

రాజరికం లేకపోయినా రాజసం వున్న మనిషి

ప్రేమంటే ఉదాహరణగా

విస్తరించిన మనీషి

ఆయన కథలూ, నవలలూ

కొండకచో కన్నీటి సాగరాలూ

సామాన్య మానవుడి వైపు వకాల్తా పుచ్చుకున్న లావాదేవీలు

- రావెల పురుషోత్తమరావు (గుంటూరు)

జులై సంచిక 'రచన'లో కవికొండల వేంకటరావుగారి అచ్చ తెనుగు కథ 'వైరాగ్య ప్రసక్తి' బావుంది. యార్లగడ్డ బాలగంగాధరరావు గారి 'కూనాయి రేగడి', మూలా సుబ్రహ్మణ్యంగారి 'మనిషి - మనీషి' కథలలోని పాయింటు చిన్నదే! కానీ తమ కథన నైపుణ్యంతో రచయితలు మంచి కథలు చదివామనిపించారు. వారికి నా అభినందనలు.

- టి.యస్.కళాధర్ (గుంతకల్లు)

జులై 2007 సంచికలోని ప్రత్యేక రచన "వైరాగ్య ప్రసక్తి" కథలో రచయిత ఎంతో నైపుణ్యంతో పాత్రల సంభాషణలు ఎదురుగుండా చూస్తూన్నట్లు నడిపించారు. రచయిత శ్రీ కవికొండల వేంకట్రావు గారి ఫొటో ప్రచురించిన 'రచన' వారికి అనేక అభినందనలు.

- ఎమ్.వి. బంగారయ్య (హైదరాబాద్)

కూ! నెత్తు కూ! కూ!

వి.వి
రమణరావు

‘కూ’లో నిలబడి రెండు గంటలయింది. కూ నత్త నడక నడుస్తోంది. నీరజ పోరు పడలేక, మా తాహతుకు మించినా, మా యిద్దరికీ ఐదు వందల రూపాయల టిక్కెట్లు కొన్నాను. మా వెనుక ఉన్నాయన పేరు రామనాథం గారట. గాయత్రి ఉపాసకులు. డెబ్బై ఏళ్లుంటాయి. జీవితంలో ధక్కాముక్కిలు తిని రాటుతేరిన మనిషిలా వున్నాడు. మొహానికి అడ్డంగా విభూతి పిండి కట్లు. మధ్య కుంకుం బొట్టు. మంచి కళైన మొహమే. పాపం! కాళ్లు లాగుతున్నట్లు న్నాయి. వొంగుని మధ్య మధ్య మోకాళ్ల చిప్పలు ఒత్తుకుంటు న్నాడు. ఏదో ప్రయి వేటు కంపెనీలో పనిచేసి రిటయి రయ్యి ఆరేళ్లయిందట. ఓ కొడుకు, కూతురు కష్టపడి చదువుకుని పైకొచ్చి మంచి ఉద్యోగాల్లో ఉంటూ కాపరాలు చేసుకుంటున్నారట. కొడుకు తిరపతిలో ఏదో కెమికల్ కంపెనీలో ఇంజనీరట. వాళ్లని చూడ్డానికొచ్చి పన్నో పని ఈ వేంకటేశ్వర స్వామి దర్శనం చేసుకుందామని వచ్చాడుట.

రామనాథంగారి వెనుక నిలబడ్డ వాళ్లు ఎవరో సంపన్న కుటుంబానికి చెందిన వారనుకుంటాను. తెలుగు వాళ్లే. “రాత్రి గెస్ట్ హౌస్ లో ఎయిర్ కండిషనర్ ఫేలయింది. డ్రయివర్ యూజ్ లెస్ ఫెలో, అరగంట ఆలస్యం చేశాడు. వెయ్యి రూపాయల టిక్కెట్లు కొనుంటే ఈపాటికి దర్శనమైపోయిండును. ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసర్ కి మనం తెచ్చిన లెటర్ ఇవ్వడమే కుదరలేదు. ఎవరో వి.ఐ.పి.లతో బిజీగా వున్నాడట” అంటూ ఇంగ్లీషులో గొణుక్కుంటున్నారు.

పాపం! రామనాథంగారు నిష్కాపరులేమో, దైవదర్శనం అయ్యేవరకూ

(మిగతా భాగం పత్రికలో చదవండి)

డాక్టర్ వాసిరెడ్డి సీతాదేవితో నా పరిచయం

నేను సీతాదేవిని మొదటగా చూసింది హైదరాబాదులో. 1958-60 ప్రాంతంలో రచయితల సమావేశం జరిగింది. ఆ సభల సమాచారం పోతుకూచి సాంబశివరావు గారు పంపించారు. ఆ సమావేశ నిర్వహణలో ఆయన ఏదో కీలక పాత్ర వహించినట్లు గుర్తు. అప్పుడు నేను కోయంబత్తూరులో వుద్యోగం చేస్తూ కథలు వ్రాస్తున్న రోజులు. నాకు రచయితలెవ్వరు తెలియరు - తురగా జానకీరాణి తప్ప. ఆమె “స్వతంత్ర”లో కథలు వ్రాసేది. ఆమెది, బందరే. ఆ సభలో కాటూరి వెంకటేశ్వరరావుగారి పుస్తకమేదో రిలీజయింది. తర్వాత లతగారి ప్రసంగం. నేను లతగారి అభిమానిని. ఆమె వ్రాసిన కొన్ని నవలలలు నాకు నచ్చలేదుగాని, నేను “ఊహాగానం” కోసం వారం వారం ఎదురు చూసేదాన్ని. మధ్యాహ్న భోజనం అయిన తర్వాత రచయిత్రులు కొందరికచోట

చేరారు. లత అందరిని పలుకరించారు. పేరు, పూరుతో పాటు, “పెళ్ళయిందా?” అని కూడా అడిగారామె. ఒకరిని మాత్రం పలుకరించలేదు. నేను లతగారిని చూసి, పరిచయం కాని ఆమె వంక చూసాను. లత గ్రహించి, “ఆమె అందరికీ తెలిసే వుంటుందనుకున్నాను. నా ప్రియ స్నేహితురాలు, వాసిరెడ్డి సీతాదేవి” అన్నారు. “ఆమె వ్యక్తిత్వాన్ని మెచ్చుకుంటు మీరు వ్రాసింది నేను చదివాను” అన్నాను లత గారితో. “సంతోషమండీ, మిమ్ములను కలుసుకున్నందుకు” అన్నాను సీతాదేవితో. ఆమె చిరునవ్వు సమాధానం. తర్వాత ప్రసంగం కె. రామలక్ష్మిది. ఆమెకు అందరు

విజయలక్ష్మి రామకృష్ణన్

ప్రత్యేక రచన

తెలుసు. నాకు తప్ప అందరికీ ఆమె తెలుసు ననిపించింది. 1968లో వరంగల్లులో రచయిత్రుల సమావేశానికి నాయని కృష్ణకుమారి ఆహ్వానం పంపారు. సరే, ఆరేడేళ్ళ క్రితం పరిచయమైన వారిని మళ్ళీ కలుసుకోవచ్చు ననుకున్నాను. రచయిత్రులకు ఏర్పాటు చేసిన చోటనే బస. ఆ సాయంత్రం సభలో ఒక కథ చదివాను. కొందరికి బాగా నచ్చింది. ముఖ్యంగా రామలక్ష్మికి, సీతాదేవికి, పూటూకూరు లక్ష్మీకాంతమ్మ గారికి. ఆమె “సజీవ విషాదమని” పెట్టాలిసింది పేరు అన్నారు. కాని సీతాదేవికి, రామ లక్ష్మికి, “కనుగాయే”నచ్చింది. అప్పుడు మొదలయిన పరిచయాంకురం పెరిగి స్నేహవృక్షమైంది. హైదరాబాద్ వెళ్ళినప్పు డల్లా సీతాదేవిని చూడటం అలవాటైంది. ఒకసారి నేను హైదరాబాద్లో వుండగా సీతాదేవి ఫోన్ చేశారు. “రాత్రికి భోజనానికి రండి. కబుర్లు చెప్పుకుందాము. రేపు ప్రొద్దున వెళ్ళురు గాని”. ఆమె అన్నగారిని పరిచయం చేసారు. భోంచేస్తుండగా, “మీరు వస్తారని తెలిస్తే గుంటూరు నుంచి గోంగూర తెప్పించేదాన్ని. వంటమూయి నిన్ననే వచ్చింది గుంటూరు నుంచి. ఇది ఈ పూరి గోంగూర, ఎట్లా వుంది. పచ్చడి బాగుందా” అని అడిగారు. మీకొక గోంగూర కథ చెప్తానన్నాను నేను. నా ఫ్రెండ్ రాజ్యలక్ష్మి తల్లి ఉభయ భాషాప్రవీణ. వాళ్ళింట్లో భోంచేస్తూ, ‘గోంగూర పచ్చడి బాగుందమ్మా’ అన్నాను. ఆమె, ‘గోంగూర అనగూడదు, గోంగూర అనవలె’ అన్నారు. నేను ‘గోంగూర

V. Seetha Devi
74/2 RT, Poolabam Nagar
Hyderabad-500016

శ్రీ దయానంద్
17-11-86

Dear Vijaya,

శుభ కాలం క్షయం. ఎంతో గొప్ప వస్తువును నా
వ్యయం ప్రాణితమైతే భయంకరం. ఆ గొప్ప ఎంతో కాదు.
యెను బాటకొక వస్తువు. ఎన్నో వస్తువులు యెను బాటకొక వస్తువు
ఇంతో ప్రాణితమైతే ద్వితీయం. ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే
వేరొకటి గొప్ప వస్తువు. అందుకంటే ఏదో ఒకటి.
ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే. ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే.
ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే. ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే.
ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే. ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే.
ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే. ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే.
ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే. ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే.
ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే. ఏదో ఒకటి ప్రాణితమైతే.

అనడానికి బాగుంది కాని, తినడానికి గొంగూరే బాగుంటుంది' అన్నాను.

సీతాదేవికి నవ్వాగలేదు. తర్వాత రెండు, మూడుసార్లు ఆ కథ గుర్తు తెచ్చుకుని 'పండితులకు కాస్త చాదస్తముంటుంది' అన్నారు సీత.

ఎన్నిసార్లు కలుసుకున్నా, ఆమె నేపథ్యం గురించి నాకు తెలియదు. నా కుటుంబం సంగతులు ఆమె అడగడము, నేను చెప్పడము జరగలేదు. కలుసుకున్నప్పుడల్లా ఆమె క్రొత్త నవల నాకివ్వడమేగాని, నేనామెకిచ్చిందేమీ లేదు. ఒకసారి ఆమెకు ఆస్ట్రా ఎటాక్ వచ్చిందని విని, సీతాదేవికి ఫోన్ చేశాను.

"మీరు వాడే 'నెబులైజర్' వివరాలు చెప్పే

మా తమ్ముడితో పంపిస్తా"నన్నాను.

"అబ్బే వద్దు, మా మేనకోడలు ఒకటి తెచ్చింది నిరుడు, అయినా ఇండియాలో అన్ని దొరుకుతున్నాయి" అన్నారు.

మరుసటిడు నేను హైదరాబాద్ వెళ్ళినప్పుడు, ఇద్దరం కలిసి ఎక్కడకో వెళ్తున్నాం. ఆమె పర్సులో నెబులైజర్ పనిచేయలేదు.

"నేను తెస్తానంటే ఎందుకు వద్దన్నారని" అడిగాను.

"మీరు ఫోన్ చేసినప్పుడు నేను చాలా జబ్బులో వున్నాను. బ్రతుకుతాననుకోలేదు మావాళ్ళకు మీకెంత డబ్బివ్వాలో తెలియదు కదా"

నేను నిర్ఘాంతపోయాను.

"నాకు ఋణపడిపోతానని భయపడ్డారా? ఇదా మీరు నన్ను సంతోష పెట్టే తీరు?"

కాసేపు మా ఇద్దరి మధ్య మౌనం చోటు చేసుకున్నది.

ఎప్పుడయినా నా కథలు చదివితే, బాగున్నదంటూ నాలుగయిదు సార్లు లెటర్స్ వ్రాసారు. అంత మాత్రాన నా శైలి ఆమెకు పూర్తిగా నచ్చిందని చెప్పలేను. నా రచనల్లో పురాణ, ప్రబంధ ప్రశంసలు వుండటం సీతాదేవికి నచ్చేది కాదు.

ఒక కథలో నేను, "భర్తృహరి చెప్పలేదు

(మిగతా భాగం పత్రికలో చదవండి)

రైల్వే విజిల్ రైల్వే

మధ్యాహ్నం మూడు గంటల నుండి కుండపోతగా వర్షం కురుస్తోంది. బయట కాలు పెట్టాలంటే భయంగా వుంది. చల్లటి ఈదురు గాలి ఎముకల్ని కొరికేస్తోంది. ఎలాగో సగం తడిచి రైలు స్టేషను చేరు కున్నాను. బండి రెండు గంటలు లేటు అని తెలిసి మహా కోపం వచ్చింది. ఎవరి మీదో

తెలియదు. రైల్వే వాళ్ళను కాసేపు, మొత్తం ప్రభుత్వాన్ని మరికొంతసేపు తిట్టుకుంటూ వెయిటింగ్ రూంలో కూర్చున్నాను.

చాలా చిరాగ్గా వుంది. బద్ధకంగా వుంది. హాయిగా, వెచ్చగా దుప్పటి కప్పుకుని నిద్రపోవాలని వుంది. కాని అటువంటి అదృష్టం నాకు లేనందున నా మీద నాకే

విసుగనిపించింది. ప్రయాణం చెయ్యక తప్పదు. తెల్లవారి పదిన్నరకల్లా ఇంటర్ వ్యూకు హాజరు కావాలి. ఎన్ని ఇంటర్వ్యూలకు హాజరు కాలేదు ఈ ఐదు సంవత్సరాల్లో? అదో ఫార్మ్. ఉద్యోగం ముందే ఎవరికి యివ్వాలో నిర్ణయం జరిగి పోతుంది. ఈ ఇంటర్వ్యూలంతా ఓ

తంతు. ప్రశ్నలు వేస్తారే గాని సరిగ్గా సమాధానాలు కూడా వినరు.

“ఇంగ్లీషువాడు ఉండగా దేశం ఎట్లా ఉండేది? ఈ నిరుద్యోగ సమస్యా ఆకలి చావులూ ఆ రోజుల్లో ఎప్పుడైనా విన్నామా? ప్రతివాడూ వళ్ళించి పని చేసేవాడే. నల్లవాడు చెబితే నల్లవాడు వింటాడా? తెల్లవాడి పద్ధతే వేరు. ఆరోజుల్లో నల్లబజారు వుందా? నల్ల కరెన్సీ వుందా?”

రైలు కూత వినిపించి ఉలిక్కిపడి ఆలోచనల నుంచి బయట పడ్డాను. ప్లాట్ ఫారం మీద కోలాహలం ఎక్కవయింది. నా సామాను తీసుకుని, కూలీ, హైదరాబాద్ కంపార్టుమెంట్ వయిపుకు పరుగెత్తుతున్నాడు. పరుగులాంటి నడకతో అతన్ని అనుసరించాను. కళ్ళు సామాను మీదే వున్నాయే. ఒకరిద్దర్ని డీకొని క్షమాపణ చెప్పుకుని ముందుకు వెళ్ళాను. కూలీ కన్పించలేదు. నాకు గాబరా వేసింది. హైదరాబాద్ కంపార్టుమెంట్ కన్పించగానే ప్రాణం లేచి వచ్చింది. పెద్దగా తొక్కినలాట లేదు. కాని జనం బాగానే తోసుకుంటున్నారు. ఎలాగో వీలు చేసుకుని డోర్ దగ్గర రాడ్ పట్టుకుని, ఒక కాలు ఫుట్ బోర్డు మీద వేసి రెండో కాలు ఎత్తానో లేదో, ముక్కుకు ఎవరిదో మోచెయ్యి పొడుచుకుని కళ్ళ ముందు రంగు రంగుల నక్షత్రాలు గిర్రున తిరిగాయి. అంత బాధలోను ఒక చెవ్వు నుంచి తప్పుకున్న కళ్ళజోడు పడిపోకుండా పట్టుకున్నాను. అదృష్టం కొద్దీ అది కింద పడలేదు. అసలే ఈసారైనా ఉద్యోగం వస్తుందో లేదోనని బెంగగా వుంది. చిన్నప్పటి నుంచి అలవాటైన కళ్ళజోడు లేకపోతే నా మొహం ఎలా వుంటుందో ఊహించుకోవటానికి నాకే భయంగా వుంటోంది. ఇంటర్వ్యూకి కళ్ళు చికిలిస్తూ వెళితే ఏం బాగుంటుంది? కుడికాలు కంపార్టుమెంటులో పెట్టానో లేదో, వీపుకు ఏదో గట్టిగా తగిలింది. ఒక్కసారిగా రైలుకు రెక్కలోచ్చి ఎగిరిపోతున్నట్టూ, దాని రెక్కలు పట్టుకుని నేను వేలాడుతున్నట్లు అనిపి

చింది. విచ్చిపోతున్నట్టున్న నాడుల్ని కూడ దీసుకుని నిలదొక్కుకున్నాను.

ఓ యువతి నన్ను తోసుకుంటూ ముందు కంపార్టుమెంటులోకి వెళ్ళింది. ఆమె చేతిలో చిన్న పెట్టె వుంది. నా వీపుకి తగిలిందేదో వెంటనే అర్థం అయింది. అమాంతం ఆమెకు నమిలి మింగి జీర్ణించుకోవాలనిపించింది. కాని వెంటనే నాకు నా సామాను సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది. ముందుకు రెండు అడుగులు వేశానో లేదో నా సామాను తెచ్చిన కూలీ కన్పించి, సామాను సర్దిన చోటు చూపించాడు. కూలీకి డబ్బులిచ్చి ఇరుగ్గా వున్న ధర్మ క్లాసు బెర్తు మీద ఇద్దరు ముసలివాళ్ళ మధ్య ఇరుక్కుని కూర్చున్నాను.

“సరిగ్గా కూర్చో”

నేను చివ్వున తలెత్తి ఎదురు బెర్తు మీద సరిగ్గా నాకెదురుగా కూర్చున్న ఆమెను చూశాను. ఆవిడే! ఎడంకాలు మీద కుడికాలు క్రాసుగా వేసుకుని, మేము ఇద్దరం కూర్చున్న సీటులో ఒక్కరే కూచుని పైగా పక్కావిడ్డీ జరగమంటున్నది. ఆవిడ ఆన్న తీరూ, ఆ వేషభాషలూ, ఆ దర్పం చూసి, పాపం ఆమెకు కుడి పక్కన కూర్చున్న పల్లెపడుచు భయపడి మరీ ముడుచుకుని కూర్చుంది. ఎడం వైపు ఎవరూ లేరు. కిటికీ పక్కగా బాగా స్థలాన్ని ఆక్రమించుకుని కూర్చున్న ఆ యువతిని నేను పై నుంచి కిందకు చూశాను.

అసలు వయసు ఎంతో చెప్పడం కష్టమే. గిట్టని వాళ్ళయితే నలభై దాటాయి అనొచ్చు. కాని నాకు మాత్రం 30-35కు మధ్య వుంటుందనిపించింది. వేషం మాత్రం యిరవై ఐదు లోపు వయస్సు గల నవ యువతిలా వేసుకుంది.

ఇంతలో నల్లగా పోతపోసిన విగ్రహంలా వున్న ఓ కార్మిక యువతి మాసిన చీరతో వచ్చి నిల్చుంది. ఇద్దరు కూర్చునే చోటును ఆక్రమించుకుని కూర్చున్న ఆమెను కొంచెం జరగమని అడిగింది. ఆమె తనను కానట్టు నిర్లక్ష్యంగా ముఖం తిప్పుకుని కిటికీలో నుంచి బయటకు చూస్తూ కూర్చుంది.

“ఏవమ్మోయ్! నీకే చెప్పేది అసంట జరుగు” అంటూ దాదాపు ఆమె ఒళ్ళో కూర్చున్నట్టే కూర్చుంది జబర్దస్తీగా. ఆవిడ ముందు ఉలిక్కిపడి, ముఖం చిట్లించుకుని జరిగి కూర్చుని ఆ స్త్రీని కొరకొరా పై నుంచి కిందకు చూడసాగింది.

కొంగా, సన్యాసి కథ గుర్తొచ్చి నాకు నవ్వుచ్చింది.

“అనాగరిక జంతువులు. మురికి మనుషులు” అంది దురుసుగా ఆమె.

“ఏటమ్మోయ్, మహా పేలుతున్నావ్?” ఆ స్త్రీ మళ్ళీ నోరెత్తు తంతాను అన్నట్టు అన్నది.

దాంతో ఆవిడ బిక్కచచ్చిపోయి నా వంక చూసింది కోపంగా.

‘అదేమిటి? మధ్యలో నేనేం చేశాను?’ అనాలనిపించింది. వస్త్రున్న నవ్వును పెదవుల మధ్య బంధించి ఆమె ముఖంలోకి చూశాను. ఆమె నన్ను ఆపాదమస్తకం ఆవరించుకుండానే నా పేగులు లెక్కపెట్టేలా చూస్తోంది. కాని నేను ఆవలించినా ఆవిడ నా పేగులు లెక్కపెట్టలేదని ఆవిడ ముఖమే చెబుతోంది.

ఇంకా నొప్పి పెడుతున్న ముక్కు వీపూ, రైలు ఎక్కేప్పుడు ఆవిడ చూపిన సభ్యత, నాగరికతల్ని గుర్తుచేశాయి.

ఆవిడ తన సీట్లో ఇబ్బందిగా కదిలింది.
(మిగతా భాగం పత్రికలో చదవండి)

వ్విక్కి నీతదవి

రెండు కన్నులి బొమ్మలు

మనిషికి చావు సహజమైతే అది అదృష్టం. వరమైనా శాపమైనా అది దౌర్భాగ్యం
- వసుంధర

త్రీ ప్రమయిన నిరాశ!

విపరీతమైన నిస్పృహ!

జీవితమంటే నశించిపోయిన అనురక్తి!

ఇదీ కృతార్థ వర్తమానం!

కృతార్థకు విపరీతంగా నవ్వొస్తూ వుంటుంది - తన తలదండ్రులు తనకు 'కృతార్థ' అని పేరు పెట్టుకోవడం గురించి.

అంటే, పుట్టడంలో కృతకృత్యుడైన తాను జీవితంలో అన్నిటిలోనూ కృతార్థతను పొంది, గిట్టాక కూడా చరితార్థుడిగా మిగిలి పోవాలని వాళ్ళ ఆశ-కాదు, కాదు-ఆత్మాశ-ఊహు!- పేరాశ అన్న మాట!

ఏడవ తరగతి పరీక్షలకి ప్రతి రాత్రీ కృతార్థ 'విరగబడి' చదివాడు.

కాని ఆ పరీక్షల సమయంలోనే, ప్రతి రాత్రీ సినిమాలు చూసి వచ్చిన తన తోటి విద్యార్థులు యధేచ్ఛగా, పెద్దల ఆశీస్సులతో, వాచర్ల సహాయంతో, పుస్తకాలు దగ్గర పెట్టుకుని, పరీక్షలు వ్రాసేసి-ఆపైన ఫస్టు మార్కులతో పాసయి తన కన్నా గొప్ప వాళ్ళ నిపించుకున్నప్పుడు-అప్పుడు కృతార్థ కొద్దిగా నిరాశ పడ్డాడు.

పదవ తరగతిలో, ఏడవ తరగతిలోని అనుభవం చర్చితచరణం అవడంతో కృంగి

పోయాడు.

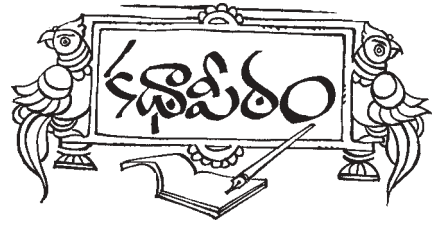
ఇంటరు పరీక్షలలో మంచి మార్కులు తెచ్చుకుని, అమ్మ మెడలోని తాళిబొట్టు సాయంతో, కోచింగ్ సెంటర్ కు వెళ్ళి, మెద దంతా కుళ్ళబెట్టుకుని, తనకన్నా తక్కువ రేంకు వచ్చిన వాళ్ళు రిజర్వేషన్ల కోటాలో మెడికోలయి, తను బి.ఏ.లో చేరవల్సి వచ్చినప్పుడు కుమిలిపోయాడు.

ఆ తర్వాత-

ఎం.ఏ. ఫస్టుక్లాసులో పాసవడానికి, తాతల నాటి మిగిలి వున్న అర ఎకరాన్ని హారతి కర్పూరంలా చేసి సరస్వతీదేవికి నీరాజనాలందించినప్పుడు దహించుకు పోయాడు.

అక్కడికి అతడి జీవిత చరిత్రలో ఇంటర్వెల్ అయింది! తరువాత - తల్లి దండ్రులు బతికుండగా గాని, చనిపోయిన తర్వాత గాని, తన అప్పలిద్దరూ పెళ్ళిళ్ళవక నిరాశతో గన్నేరు పప్పు కలిసికట్టుగా భోంచేసిన తర్వాత గానీ-ఇంకా ఎన్నో ఎన్నో జరిగినప్పటి తర్వాత కూడా కృతార్థ నిరుద్యోగిగానే మిగిలిపోయాడు.

అప్పుడు-ఒకానొకప్పుడు-ఒక మహా త్తరమైన క్షణంలో కృతార్థ జీవితానికి

సాఫల్యం లభించింది!

అదిన్నీ-అనుకోకుండా అతడి మెదడులో కుమ్మరి పురుగులా ఒక భావన ప్రవేశించి, దొలచుకుంటు పోయి, 'ఇది మార్గాంతం సుమా!' అని సందేశమిచ్చినప్పుడు.

అవి కృతార్థ జీవితంలోని అమరమైన క్షణాలు!

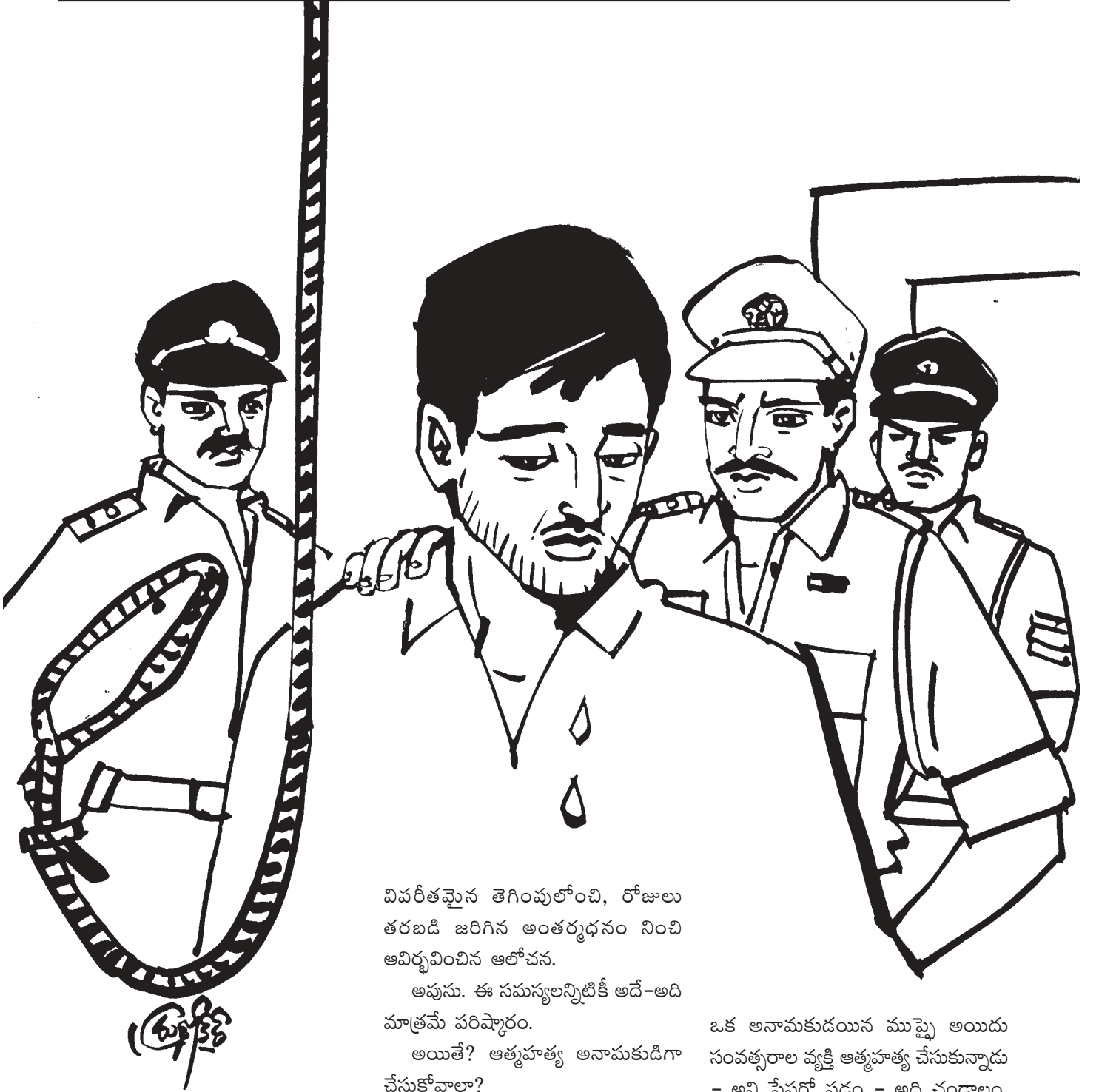
అవును! ఈ వ్యవస్థ పెట్టే అవస్థ వర్ణనా తీతం. స్వార్థకర్థమంలో పీకల దాకా దిగబడిపోయిన ఈ రాజకీయ నాయకులు, వారు, పాలక పక్షానికి చెందినా, ప్రతిపక్షా లకి చెందినా-వారి నీచమైన సిద్ధాంతాలు, వారు సమాజాన్ని కుళ్ళబెడుతున్న తీరు, వారు శ్రామిక వర్గానికి హక్కుల్ని మాత్రమే బోధించి, విధుల గూర్చి ఏ మాత్రమూ నచ్చ జెప్పని వారు, వారు పదవిలో వున్నంత మేరకు-అది క్షణికమేనని వాళ్ళ సహేతుక మైన సందిగ్ధం-సాధ్యమైనంత వరకు పరుల లాభం పూర్తిగా మానుకు, సొంత లాభం తలపెట్టవలెనోయ్-అన్న ఆలోచనా సరళి- ఈ పరిస్థితులలో కృతార్థకు అద్భుతమైన ఆలోచన ఉద్భవించింది.

అది-----
బతికుండడంలో స్వార్థం, పరమార్థం లేవు కనుక-----
ఖచ్చితంగా, నిస్సంకోచంగా, అపూర్వ మైన ధైర్యంతో-----

ఆత్మహత్య
చేసుకోవాలనుకోవడం!

నిజమే! కృతార్థ మరెన్నో ఏళ్ళు బతికినా, అవే మాసిన దుస్తులతో, చిరిగిన పీలకలతో, కాళ్ళకు చెప్పులు లేకుండా, తినడానికి తిండి లేకుండా, కనీసం టీనీళ్ళు తాగడానికయినా (అప్పుడైనా నాలుగు రూపాయలు

రెండు కన్నులి బొమ్మలు

(మిగతా)

కావద్దా?), జేబులో అర్థరూపాయన్నా లేకుండా బతికే కన్నా హాయిగా, ఈ దిన దిన ప్రవర్థమాన సమస్యలకి అలౌకికమైన పరిష్కారంగా - ఆత్మహత్య చేసుకోవడం.

ఆ కోరిక క్షణికావేశంలో కలిగినది కాదు. పిరికితనంలోంచి పుట్టినది కాదు.

వివరీతమైన తెగింపులోంచి, రోజులు తరబడి జరిగిన అంతర్మథనం నించి ఆవిర్భవించిన ఆలోచన.

అవును. ఈ సమస్యలన్నిటికీ అదే-అది మాత్రమే పరిష్కారం.

అయితే? ఆత్మహత్య అనామకుడిగా చేసుకోవాలా?

ఊహు, ఈ వ్యవస్థపై దుమ్మెత్తి పోస్తూ, తన కన్నీటి గాధని ప్రపంచానికి చాటి చెబుతూ, నెపోలియన్ బోనాపార్ట్ కున్నంత ధైర్యంతో (ఆయన ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడని కాదు)-ఆత్మహత్య చేసుకోవాలి.

అది ఎల్లాగు? రైలు కింద - ఛీ ఛీ -

ఒక అనామకుడయిన ముప్పై అయిదు సంవత్సరాల వ్యక్తి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు - అని పేపర్లో పడ్డం - అది ఛండాలం, మరి, ఎలా చావాలి?

వెర్రిగా ఆలోచిస్తూ రోడ్డు మీద జులాయిలా పోతున్న కృతార్థకి 'అశనిపాతం'లా వంద రూపాయల నోటు

(మిగతా భాగం పత్రికలో చదవండి)

పురస్కారం వివరాలు

ప్రత్యేక న్యాయనిర్ణేతలు ఎంపిక చేసిన కథలకు 'కథాపీఠం పురస్కారం' (రు. 1,116/-) అందజేస్తున్నాము. దీంతోపాటుగా ఒక జ్ఞాపిక కూడా కథారచయితకు పంపడం జరుగుతోంది.

ఈ శీర్షికకు పరిశీలనార్థం కథలను ప్రత్యేకించి పంపవచ్చు. మాకు ప్రచురణార్థం అందిన కథల నుంచి కూడా ఈ పురస్కారానికి కథలను ఎంపిక చేయడం జరుగుతోంది.

ఈ పురస్కారాన్ని ఎవరైనా తమ తరపునగానీ, తమవారి తరపునగానీ అందజేయవచ్చును. అందుకుగాను రు. 1300/- పంపవలసి ఉంటుంది.

-సం.

జరిగిన అరక్షణంలో, ఒక పన్నెండేళ్ళ బాలుడు వెక్కుతూ, రోడ్డు మీద పోగొట్టుకున్న వస్తువుని దేన్నో వెతుక్కుంటున్నాడు.

'ఏరా కన్నా! ఏం చేస్తున్నావూ?'

'మా అమ్మ చావబోతోంది.'

(వెరి గుడ్! ఆత్మకి పరమాత్మకి అనుసంధానం జరగబోతోంది)

'ఆవిడకి మందులు కొనడం కోసం సూత్రాలమ్మిన వంద రూపాయలతో - (సూత్రాలమ్మిదితే వంద రూపాయలా! చక్కని దోపిడీ!) - వస్తూంటే - (ఎక్కిళ్ళు, ఏడుపు)

(కుర్ర వెధవా, ప్రపంచమంటే ఏవిటో తెలియని నీ కుర్ర ఏడుపుకి విలువ పేద్ద సున్నారా)

'ఆ వంద రూపాయలు ఎక్కడో పడిపోయింది'

'అరే, పిచ్చివాడా, వెతుకు. తప్పకుండా నీ డబ్బు నీకు దొరుకుతుంది. (పిచ్చివాడా, అది దొరకదు. అది నా కాలి కింద నించి ఎప్పుడో నా జేబులోకి వెళ్ళిపోయింది. పైలోకంలో మీ అమ్మని నేను పరామర్శిస్తానులే. ఇది నాకు అనుకోకుండా దొరికిన

అవకాశం. ఈ వంద రూపాయలతో నీ తల్లి, నేను ఇంచుమించుగా ఒకేసారి చావబోతున్నాం.)

కృతార్థ పైశాచికంగా నవ్వుకుంటూ ఎదరకి సాగిపోయాడు. కాని అతడికి తెలీదు. ఆ వంద రూపాయల నోటు ఆ కుర్రవాడికి తిరిగి ఇవ్వకపోవడం వల్లనే అతడి తల్లి బతికిందని. లేకపోతే ఆ డబ్బుతో ఆ కుర్రవాడు కల్తీ మందులు కొని తన తల్లికిచ్చి, ఆవిడని చేతులారా చంపేసుకుని వుండేవాడు.

రోత కలిగించే ఒక పాత లాడ్జికి వెళ్ళాడు కృతార్థ. అది ఇక్షాకుల కాలం నాటిది.

'బాగుంది. ఇదే సరయిన చోటు. ఇక్కడే తను గది తీసుకుంటాడు. ఈ సమాజాన్ని, ఈ వ్యవస్థని భయంకరంగా విమర్శిస్తూ ఒక సుదీర్ఘమైన ఉత్తరం రాస్తాడు. ఆ తర్వాత గదిలోనే వురి వేసుకుని మరణిస్తాడు!'

అది ఒక పురాతనమైన కొంప. అది పెంకుటిల్లు. దాన్నే కొంతలో కొంత బాగు చేసి లాడ్జిగా నడుపుతున్నారు. అది కేవలం శారీరకంగా, మానసికంగా బలహీనులైన వారి కోసం. అక్కడ గది అద్దె ముప్పై

రూపాయలు మాత్రమే. కాని అక్కడ నరకలోక భోగాలన్నీ దొరకుతాయి.

ఆ లాడ్జిలో కృతార్థ గది తీసుకున్నాడు. ఇరవై రూపాయలిచ్చాడు. కాదు, ముప్పై ఇమ్మన్నాడు యజమాని. గంటలో పోతానన్నాడు కృతార్థ. అమ్మాయికి ఒక్కసారికి ఏబై రూపాయలవుతుందన్నాడు యజమాని.

'అలిసిపోయి వచ్చాను. పూరపిచ్చుక లేహ్యం కూడా తెచ్చుకున్నాను. అరగంటలో నా రూమ్ కి పంపించు' అంటూ రూమ్ లోకి పోయి చకచకా తన కార్యక్రమం మొదలు పెట్టాడు కృతార్థ.

పది నిముషాలలో సుదీర్ఘమైన ఉత్తరం రాసి మంచం మీద పెట్టాడు.

పై కప్పుకి ఒక ఇనప కొక్కెం వుంది అంటే ఎప్పుడో అక్కడ ఫేను వుండి వుండా లన్న మాట.

రైట్. ఆ కొక్కెం ఇప్పుడు తనకి బాగానే పనిచేస్తుంది.

కొనుక్కు తెచ్చుకున్న తాడు కొక్కేనికి తగిలించాడు. దానికి జారుడు ముడి వేసాడు. కింద స్టూలు వేసుకుని పైకి ఎక్కాడు. తాడు మెడకి బిగించుకున్నాడు.

'ఉన్నానో లేదో తెలీని దేవుడా! ఉందో లేదో తెలీని స్వర్గానికో, నరకానికో పోబోతున్నాను. పునర్జన్మంటూ వుందో లేదో తెలీదు. ఉంటే మాత్రం మనిషిగా పుట్టించకు. అసలు ఈ దేశంలోనే పుట్టించకు. ఏ కారడవిలోనో చిన్న చెదపురుగులా పట్టించు. స్వార్థ జనా స్పృఖిలో భవంతు. వ్యర్థ జీవానాం వినశ్యతి' అని ప్రార్థన చేసుకుని స్టూలు తన్నేసాడు కృతార్థ.

అతడి మెడ చుట్టూ వురి బిగుసుకుంటోంది.

అతడిలోని హంస ఈ క్షణాన్నో, మరుక్షణాన్నో ఎగిరిపోబోతోంది.

(మిగతా భాగం పత్రికలో చదవండి)

Owned, Edited, Printed and Published by Y.V.S.R.S. Sai, Phones : 2707 1500 (0) 2707 7599 (R)
Corporate Office Address : 1-9-286/3, Vidyanagar, Hyderabad - 500 044.
Printed at Charita Graphics, 1-8-540/21, Chikkadpally, Hyderabad - 500 020.

వాల

(1945-1959)

తెలుగు పాఠశాల పుస్తకాల కలెక్షన్

Abroad:
US \$70
(including packing and forwarding charges by Air Mail)

1311 పేజీల నాలుగు భాగాల సెట్: వెల. రు. 558/- (పోస్టేజ్ ఉచితం)
Mode of Payment: M.O. / DD drawn in favour of "Vahini Book Trust"
payable at "Hyderabad" and sent to:
1-9-286/3, Vidyanagar, Hyderabad - 500 044
Ph : 040 - 2707 1500

వహిని పుస్తకాశ్రమం
1311 పేజీల నాలుగు భాగాల సెట్

బాపు బొమ్మల కథలు : బాపు-రమణా:
 1/4 డబ్బా: 464 నేతలు : వల. రు. 495/- US \$ 60 మాత్రమే!
 పుస్తకం అరేబు డిడి/రుం.ఓ., ద్వారా పంపిన వారికి,
 అర్చులు భరింఠి, రజస్వర్ణు లోకస్సులో పంపగలము.

DD to be drawn in favour of "VAHINI BOOK TRUST"
 payable at "HYDERABAD" and sent to :